मेह्यतेमनः॥३॥संचित्यामिकौतेयंरहोजिणुंजनाद्न॥अतीबदुःखभागीससततंपांडुनंदनः॥४॥ किनुतस्यशरीरेक्तिसर्वेलक्षणपूजिते॥अनिष्लक्ष द्यितों बश्चवाहनः॥ १९॥ तंभवान्मद्पेक्षार्थं विधिवत्यतिष्ज्येत्॥ सतुभकोनुरकश्चममनित्यमितिप्रभो ॥ २०॥ इत्येतह निश्रलायमेशजोय्यिष्ठिरः॥अभिनयास्यतद्वास्यमिदंवचनमववीत्॥ २१॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्यमेथिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिअश्यमेथारंभेषड ाधिपैः॥पुनरासन्हषीकेशतत्रतत्रचमेश्रतं॥ २॥ किनिमिनंसनित्रहिषार्थःसुखविवर्जितः॥अतीवविजयोपीमन्निति प्रजाः॥ १ ७॥ इटमन्यम्कातयवचःसपुरुषाम्बात्॥ धनजयस्यनुपत्तनमनिगद्तःश्णु॥ १८॥ उपयास्यतियज्ञनामणि अतीवासुखभोगीससततंकृतिनंदनः॥ नहिषम्यामिबीभत्सोनिंधंगात्रेषुकिंचन॥ श्रोतव्यंचेन्मयैतद्वेतन्येत्याख्यातुमहित्ति न्नरः॥बाच्योय्थिष्ठरः रूषाकालेबाक्यमिदंमम ॥ १४ ॥ आगमिष्यंतिराजानः सर्वेवैकौरवर्षभ ॥ प्राप्तानांमहतांप्रजाक थ॥ ॥ थ॥ य्विष्टिरउवाच श्रुतंत्रियमिदंकणायत्तमहंसिभाषितुं॥तमोऽसतरसंपुण्यंमनोह्वाद्यतित्रभो॥ १। सिमहदुन्।। राजानंभोजराजन्यवर्धनोविष्णुरबवीत्॥७॥ नत्यस्यवपतेकिंचित्सं श्लिष्मुपलक्षये॥ ऋतेपुरुषासिंहस्यपि हचनाद्राजाविज्ञाप्योमममानद् ॥ यथाचात्ययिकंनस्याद्यद्घिहरणेभवत् ॥ १६ ॥ कर्नुमहितितद्राजाभवांश्वाप्यनुमन्यतां। विचित्र किश्विमेनमेत्रित्रभो॥ १०॥ कृषातुर्षिद्किष्णंतियक्सामुयमेस्त ॥ प्तिजग्राहतस्यासंप्रणयंचापिकेशिहा ॥ ११॥ सस्य:सखात्ष यांपुरुषव्याघोनित्यमध्यसुवर्तते॥ नचान्यद्नुपत्यामियेनासीदुःखभाजनं॥ ९॥ इत्युक्तःपुरुषश्रेष्ठसादारुष्णेनधीमता। केशःसासादिवधनंजयः॥तत्रभीमाद्यस्तेतुकुरवायाजकाश्वयं॥ १२॥ दिकस्याधिकेयतः॥ ८॥ सताश ब्हानोकलय्द्धानिविजयस्यनर । ६॥ इत्युक्तः सत्वाकशाध्यात तिनृपः॥पुत्रामममहातजा ोतितमोऽध्यायः॥८६॥ गरुषायनदुः विन्यिपाश्चत्॥५

ानांवर्षनः॥ ७॥ संशित्व्ंअविक्तिं संद्धिमितिषाठेषिअतिषुष्टत्वादितरत्थोषाद्विक्तिम्बंभवितद्हितं पिष्टिके जानुनोर्धस्थःषश्वाद्रागीयोमांसत्तःप्रदेश डिका तेउमेअस्याधिकेस्वदेशाद्योमाणपर्यतंबहुळंआळंबमाने पाठांतरेकायतःशरीरात्अतिअतिमाणे ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ २॥३॥४॥५॥६॥भाजराजन्य